Dosarul nr. 1-381/2025
1-25065613-09-1-12052025

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

05 iunie 2025 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Virgiliu Repeșco

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Oleg Reaboi
Apărătorului Anatolie Janu

În prezența:
Inculpatului Poleacov Igor

Interpretul Natalia Rotaru

examinând în şedinţa de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în învinuirea lui

Poleacov Igor *****, născut la *****, cetățean al Republicii Moldova, originară și domiciliată în *****, tel.: *****, studii medii, căsătorit, trei copii la întreținere, ne angajat în câmpul muncii, supus serviciului militar, IDNP *****, judecat,

- *prin sentința Judecătoriei Bălți din 19.05.2025, s-a recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) Cod penal, și a-i stabili pedeapsă sub formă de 1 an închisoare. În baza art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiţionată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 1 an;*

- *prin sentința Judecătoriei Bălți sediul central din 23.07.2021, s-a recunoscut vinovat de săvărşirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal şi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 6 luni închisoare;*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal,
termenul de examinare a cauzei 12.05.2025 – 05.06.2025,
procedura de citare legal executată,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Poleacov Igor, fiind titularul unui permis de conducere nr.*****eliberat la 23.05.2024, ce îi acordă dreptul de a conduce autovehicule de categoria ”B1, B”, dându-și seama de consecinţele care pot surveni în rezultatul consumului alcoolului, într-o perioadă de timp nestabilită de organul de urmărire penală a servit băuturile spirtoase și fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acționând intenţionat, conștientizând caracterul social periculos al acţiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică şi al consecinţelor care pot surveni, încălcând astfel prevederile pct.14 lit.a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, în conformitate cu care conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanţe contraindicate, care provoacă reducerea reacției, la 24.04.2025 aproximativ la ora 18.00 min., conducând automobilul de model ”*****” numere de înmatriculare *****, și deplasându-se la volanul autovehiculului nominalizat, pe strada Calea Ieșilor, municipiul Bălți, în regiunea imobilului nr.156, a comis un accident rutier, iar în cadrul documentării accidentului rutier de către colaboratorii de poliție în cadrul discuției cu Poleacov Igor, a apărut bănuială că ultima este în stare de ebrietate alcoolică, în legătură cu ce i-a fost propus de a fi supus testării alcoolscopice și fiind de acord cu procedura în cauză, Poleacov Igor a fost supus testării alcoolscopică la 24.04.2025 ora 18:18, iar drept urmare s-a stabilit că în aerul expirat de către el se conţine alcool în cantitate de 1,28 mg/l, fiind stabilită starea de ebrietate alcoolică conform art.134[12] Cod penal.

Prin acțiunile sale intenţionate, Poleacov Igor a săvârșit infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Cod penal cu următoarele indici calificativi: ”Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l”.

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Poleacov Igor fiind asistat de avocatul Anatolie Janu, a declarat personal că

recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, la înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens.

Procurorul nu a obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de judecată, studiind cererea inculpatului și audiind poziția lui, susținută de apărător, ascultând opinia procurorului, ținând cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală, or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nutatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenţia Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanţa de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Poleacov Igor după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, vina sa în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral și se căiește sincer. De asemenea, a relatat că, susține cele descrise în rechizitoriu și a relatat că, s-a urcat în stare de ebriatet la volan, din motivul că, a dorit să ajute o doamnă cu trei copii să o ducă acasă.

Tot aici a mai comunicat inculpatul că înțelege încălcarea comisă, îi pare rău de cele săvârșite și solicită instanței aplicarea în privința sa a pedepsei mai blînde.

Deși inculpatul Poleacov Igor a recunoscut vina integral, vinovăţia acestuia în şedinţa de judecată a mai fost dovedită şi prin alte probe acceptate de inculpat şi anume:

- proces-verbal de ridicare și examinare din 25.04.2025 a materialului contravențional (f.d.5-6);
- informația parvenită la Inspectoratul de poliție Bălți din 24.04.2025 din care rezultă că învinuitul a fost stopat în stare de ebrietate (f.d.7);
- proces-verbal de testare alcoolscopică cu mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic din 24.04.2025 (chitanța Drager) care atestă faptul consumului alcoolului (f.d.11-12, 19);
- proces-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 24.04.2025 prin care a fost ridicat permisul de conducere (f.d.15);

- proces-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea forțată din 24.04.2025 prin care a fost ridicat automobilul (f.d.16);
- proces-verbal de examinare din 25.04.2025 a automobilului (f.d.29);

În conformitate cu art.101 alin.(1)-(3) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

Astfel, inculpatul s-a deplasat la volanul autoturismului pe drumurile publice în condițiile în care se afla în stare de ebrietate, creând astfel un pericol iminent privind siguranța circulației pe drumurile publice, fiind notoriu faptul că, datorită încălcării normelor legale de circulație, puteau avea loc grave accidente de circulație care s-ar fi soldat cu victime omenești și importante pagube materiale.

De altfel, infracţiunea de conducere a unui vehicul sub influenţa alcoolului este o infracţiune de pericol, astfel că, pentru a se evita producerea de accidente de circulaţie, legiuitorul a incriminat această faptă, pericolul social fiind unul abstract, inseparabil legat de materialitatea faptei, indiferent de împrejurările în care s-ar comite aceasta şi de urmările produse ori care s-ar fi putut produce cu privire la persoane sau bunuri. Deci, instanţa constată că prin săvârşirea faptei analizate s-a pus în primejdie siguranţa celorlalţi participanţi la trafic, stare de pericol care este prezumată.

Prin ansamblul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, recunoscute de către inculpatul, instanţa constată că situația de fapt reţinută în rechizitoriu reflectă adevărul judiciar şi a fost săvârşită de inculpatul Poleacov Igor, vinovăția acestuia fiind dovedită integral.

Sistematizând cele mai sus-enunțate, instanța de judecată concluzionează că vinovăţia inculpatului Poleacov Igor, a fost integral dovedită, iar acțiunile acestuia urmează a fi încadrate conform prevederilor art. 264^1 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de alcool în sânge ce depăşeşte 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanţe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similar.

Calificând astfel acțiunile inculpatului Poleacov Igor, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul respectării ordinii de drept încălcate, cât și din punct de vedere al educării făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 75 – 88 ale CP şi anume: de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul săvârșirii aceseia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate

asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Art. 61 alin. (1) şi (2) CP statuează că, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrșirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul Poleacov Igor, a fost găsit vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal, pentru care legea prevede pedeapsă – cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, infracţiuni mai puţin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 5 ani inclusiv.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată reține că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atât gravităţii faptei şi

potenţialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia scopul pedepsei este prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni.

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța i-a în consideraţie faptul că, inculpatul Poleacov Igor, și-a recunoscut vina în ședința de judecată și a solicitat ca cauza penală în privința sa să fie examinată în procedură simplificată, a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, în stare de ebrietate, cu intenție, fără participație.

Referindu-se la personalitatea inculpatului, instanţa constată că, inculpatul Poleacov Igor, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

Din considerentele indicate şi ţinând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Poleacov Igor, urmează să fie stabilită sub formă închisoare.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Aplicând prevederile art.80^1 alin.(1) Cod penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor minime și maxime, instanța de judecată stabilește noile limite minime și maxime a pedepsei prevăzute de art. 264^1 alin.(1) Cod penal.

Din considerentele indicate, aplicîndu-se în dosar efectele alin. (1) art. 80^1 Cod penal, instanța consideră că pedeapsa lui Poleacov Igor urmează să fie stabilită în formă de închisoare pe un termen prevăzut de norma penală prevăzută la art. 264^1 alin. (1) Cod penal cu reducerea limitelor pedepsei închisorii cu o pătrime, şi anume pe un termen de 1 (unu) an, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă.

Invocând doctrina juridică, instanța reține că instituţia suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Raţionamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana şi comportamentul acesteia pînă la săvîrșirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

La fel, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia: ”...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” *(cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015),* precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenție.

Astfel, avînd în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaştere a faptelor comise, ţinînd cont de circumstanţele pricinii şi persoana celui vinovat, instanţa consideră că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, deaceia constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probă va asigura, în opinia instanţei, un comportament adecvat al inculpatului, dacă în termenul de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, ne fiind raţională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii date, aşa cum în şedinţa de judecată s-a constatat că Poleacov Igor nu prezintă pericol social sporit şi corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

În baza acestor prevederi legale instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpatul Poleacov Igor, fixînd pentru el un termen de încercare pe o durată de 1 (unu) an, și se explică inculpatului Poleacov Igor că dacă în termenul de probă va comite noi infracțiuni la pedeapsa stabilită se va adăuga durata pedepsei ce va fi aplicată prin noua sentință.

La fel, la aplicarea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei instanţa de judecată este în drept să-i stabilească inculpatului unele restricţii prevăzute de alin. (6) art. 90 Cod penal.

Aplicînd astfel prevederile normei sus indicate, ţinînd cont de concluzia finală asupra fondului cauzei, precum și luînd în consideraţie circumstanţele pricinii şi

scopul pedepsei stipulat la alin. (2) art. 61 Cod penal, instanţa de judecată consideră necesar de a aplica în privinţa inculpatului Poleacov Igor restricţia prevăzută la lit.a) alin.(6) art. 90 Cod penal, şi anume a oblige pe Poleacov Igor să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Totodată, conform prevederilor relevante ale art. 65^1 alin. (3) din Codul penal, permisul de conducere poate fi redobândit ulterior, în modul stabilit de lege.

În conformitate cu prevederile art. 21^1 alin. (1) lit. a) al Legii privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, anularea dreptului de conducere a mijlocului de transport se dispune de către instanța de judecată în cazul în care titularul permisului de conducere a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedeapsă penală care prevede anularea dreptului de conducere a mijlocului de transport.

Alin.(3) al aceluiași articol prevede că organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorității competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora.

În ce privește sancțiunea complimentară obligatorie - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, instanţa de judecată reține că, aceasta urmează a fi aplicată în privința inculpatului, ținând cont de limita prevăzută de sancțiunea normei penale încălcate, or, careva circumstanţe prevăzute de lege, care ar acorda instanţei posibilitatea de a înlătura pedeapsa complimentară obligatorie nu au fost stabilite.

La acest capitol instanța de judecată relatează că, pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, vine să îndeplinească rolul de completare a represiunii şi de lichidare a practicii vicioase în rândul conducătorilor auto de conducere a autoturismelor în stare de ebrietate și refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, fapt care sporește considerabil gradul de pericol social al infracțiunii comise. Atât pedeapsa principală, cât şi cea complementară reprezintă o formă de constrângere, care trebuie să reflecte întotdeauna gravitatea faptei comise.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 din Codul procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța de ridicare PRO 01 121024 din 24.04.2025, întocmită de către ofițerul superior de urmărire penală al SUP IP Bălți, agent principal Dabija Sergiu, s-a dispus de a ridica permisul de conducere nr. *****, eliberat de către autoritățile moldovenești pe numele lui Poleacov Igor.

Corpul delict permisul de conducere nr. *****, eliberat de autoritățile moldovenești, pe numele lui Poleacov Igor, se transmite în termen de până la 10 zile organului emitent și anume Direcției documentare conducători auto din Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto din cadrul Agenției Servicii Publice a RM, pentru anularea acestuia.

Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 25.04.2025 întocmită de către ofițerul superior SUP IP Bălți, comisar Moscalciuc Igor, s-a dispus de a recunoaște drept corp delict automobilul de model ”*****” cu n/î *****.

Prin ordonanța de restituire a corpurilor delicte din 16.01.2025, întocmită de către procurorul în Procuratura mun. Bălți, Oleg Reaboi, s-a dispus restituirea lui Poleacov Igor automobilul de model ”*****” cu n/î *****.

Corpul delict automobilul de model ”*****” cu n/î *****, care a fost restituit proprietarului, urmează a fi lăsat în proprietatea acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, potrivit prevederilor alin. (3) al normei citate, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din urmă fiind considerată o normă generală, ne obligând statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

În sensul prevederilor art. 229 alin. (1-4) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. În cazul condamnării câtorva persoane în aceeași cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependență de vinovăția, gradul de răspundere și situația materială a fiecăreia din ele.

Prin urmare instanța constată cu certitudine că, la materialele cauzei a fost anexat raportul de expertiză nr. 202506P0196 din 02.05.2025, pentru care au fost avansate din contul statului, suma în mărime de 306 lei.

Astfel, prin prisma normelor de drept evidențiate, ținând cont de faptul că raportul respectiv de expertiză a stat la baza stabilirii vinovăției inculpatului Catană Ivan, fiind acțiune de urmărire penală necesară în vederea descoperirii infracțiunii și contracarării activității infracționale, instanța de judecată consideră necesar a admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare și va încasare din contul inculpatului Catană Ivan în beneficul statului a cheltuielilor judiciare în

mărime de 306 lei, or, în acest sens urmărirea penală și judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, precum și orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ și sumele pentru retribuția cuvenită experților si interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant prin plata taxei de timbru la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciara se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în față căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli. De asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Prin urmare, în scopul asigurării executării sentinței, instanța consideră necesar de a aplica în privința inculpatului Poleacov Igor, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art. 7, 61, 67, 75, 76,77 Cod penal, art. 384-385, 392-395 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște vinovat Poleacov Igor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal, şi în baza acestei legi i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate faţa de Poleacov Igor se suspendă condiţionat pe o perioadă de probaţiune de 1 (unu) an.

În temeiul lit. a) alin. (6) art. 90 Cod penal, inculpatul Poleacov Igor se obligă să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Controlul executării obligației inculpatului stabilite în baza art. 90 alin. (6) Cod penal urmează a fi exercitat de către Biroul de Probațiune de la locul de domiciliu al inculpatului Poleacov Igor.

Se transmite în termen de până la 10 zile organului emitent și anume Direcției documentare conducători auto din Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto din cadrul Agenției Servicii Publice a RM, permisul de conducere nr. *****, eliberat de autoritățile moldovenești, pe numele lui Poleacov Igor, pentru anularea acestuia.

Se explică lui Poleacov Igor că, conform prevederilor relevante ale art. 65^1 alin. (3) din Codul penal, permisul de conducere poate fi redobândit ulterior, în modul stabilit de lege.

Corpul delict automobilul de model ”*****” cu n/î *****, care a fost restituit proprietarului, urmează a fi lăsat în proprietatea acestuia.

Se încasează din contul lui Poleacov Igor în contul statului, cheltuieli judiciare în mărime 306 (trei sute șase) lei

Se aplică în privința lui Poleacov Igor măsura preventivă sub formă de - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentinţa va deveni definitivă.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia Foma**